

π. Αθανασίου Γιέβτιτς

Ποιὸς εἶναι ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός; Ποιὸς εἶναι σὲ Αὔτὸν ὁ Θεὸς καὶ ποιὸς ὁ ἄνθρωπος; Πῶς γνωρίζεται ὁ Θεὸς στὸν Θεάνθρωπο καὶ πῶς ὁ ἄνθρωπος; Τί ἔδωρησε σέ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους ὁ Θεὸς ἐν τῷ Θεανθρώπῳ; «Ολα αὐτὰ τὰ φανερώνει σέ μᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ «Πνεῦμα τῆς ἀληθείας». Μᾶς ἀποκαλύπτει δηλαδὴ ὅλη τὴν ἀλήθεια γιὰ Αὔτόν, γιὰ τὸν Θεὸν ἐν Αὔτῳ καὶ γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ γιὰ τὸ τί χάρισε σ' ἐμᾶς μ' ὅλα αὐτά. Αὔτὸ ἐπίσης ἀπείρως ξεπερνᾷ κάθε τί ποὺ οἱ ἀνθρώπινοι ὄφθαλμοὶ εἴδαν καὶ τοῖς ὡσίν αὐτῶν ἥκούσθη καὶ ἡ καρδία αὐτῶν κάποτε αἰσθάνθηκε.

Μὲ τὴν ἔνσαρκη ζωὴ του στὴ γῆ ὁ Θεάνθρωπος ἐγκαθίδρυσε τὸ Θεανθρώπινό του Σῶμα, τὴν Ἐκκλησία, καὶ μὲ αὐτὴν προετοιμάζει τὸν γήινο κόσμο γιὰ τὴν ἔλευση καὶ τὴ ζωὴ καὶ τὴ δραστηριότητα τοῦ Ἅγιου Πνεύματος στὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ψυχῆς Αὐτοῦ τοῦ Σώματος.

Τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κατῆλθε ἐξ οὐρανοῦ στὸ Θεανθρώπινο σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ γιὰ πάντα παρέμεινε σὲ Αὔτὸ σὰν Πᾶν-Ζωοποιὸς ψυχὴ Αὐτοῦ. Αὔτὸ τὸ ὄρατὸ Θεανθρώπινο σῶμα τῆς Ἐκκλησίας συγκροτοῦν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι μὲ τὴν πίστη των στὸν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστὸ ὡς Σωτῆρα τοῦ κόσμου καὶ ὡς τέλειου Θεοῦ καὶ ὡς τέλειου ἀνθρώπου. Καὶ ἡ κάθιδος καὶ ἡ σύνολη δραστηριότητα τοῦ Ἅγιου Πνεύματος στὸ Θεανθρώπινο σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἔρχεται ἀπὸ τὸν Θεάνθρωπο καὶ ἔξαιτίας τοῦ Θεανθρώπου.

Κάθε τί στὴν Θεανθρώπινη Οἰκονομίᾳ τῆς σωτηρίας προῆλθε ἀπὸ τὸ Θεανθρώπινο πρόσωπο τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τέλος, ἀκόμη ὅλα συνοψίζονται καὶ ὑπάρχουν στὴν κατηγορία τῆς Θεανθρωπότητας ἀκόμη καὶ ἡ δραστηριότητα τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Κάθε ἐνεργητικότητα Αὐτοῦ στὸν κόσμο εἶναι ἀχώριστη ἀπὸ τὸ Θεανθρώπινο ἀνδραγάθημα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου. Η Πεντηκοστὴ μὲ ὅλες τὶς αἰώνιες δωρεὲς τῆς Τριαδικῆς Θεότητος καὶ Αὐτοῦ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος προσδιόριζε τὴν Ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων δηλαδὴ τῆς Ἅγιας Ἀποστολικῆς πίστης, τῆς Ἅγιας Ἀποστολικῆς παράδοσης, τῆς Ἅγιας Ἀποστολικῆς ιεραρχίας, ἀκόμη καὶ κάθε τί Ἀποστολικοῦ ποὺ εἶναι Θεανθρώπινο.

Η Ἅγια πνευματικὴ ἡμέρα ἡ ὁποία ἄρχισε μὲ τὴν Ἅγια Πεντηκοστὴ ἀδιάκοπα συνεχίζεται στὴν Ὄρθόδοξη Ἐκκλησία μὲ ἀνείπωτη πληρότητα ὅλων τῶν θεϊκῶν δωρεῶν καὶ ζωοποιῶν δυνάμεων. Κάθε τί στὴν Ἐκκλησία ὑπάρχει ἐν Ἅγιᾳ Πνεύματι

καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ πολὺ μικρὸ καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὑπερμέγεθες. Ὅταν ὁ Ἱερεύς θυμιάζοντας στὴν Ἐκκλησία παρακαλεῖ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸν νὰ καταπέμψει τὴν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλὰ καὶ ὅταν τὸ ἀνέκφραστο θαῦμα τοῦ Θεοῦ ἡ Ἁγία Πεντηκοστὴ πρὶν ἀπὸ τὴν χειροτονία τοῦ ἐπισκόπου ἐπαναλαμβάνεται καὶ δίδει ὅλο τὸ πλήρωμα τῆς χάριτος καὶ μὲ αὐτὸ πασιφανῶς μαρτυρεῖ ὅτι ὅλη ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας συγκροτεῖται ἐν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγιο στὴν Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγιο στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό. Ὁ Κύριος εἶναι ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ σῶμα τῆς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγιον εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἥδη τῆς θεανθρώπινης οἰκονομίας τῆς σωτηρίας τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγιο συνδέθηκε μὲ τὸ θεμέλιο τῆς Ἐκκλησίας δηλαδὴ μὲ τὸ θεμέλιο τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ « τοῦ Λόγου κτίσας τὴν σάρκωσιν».

Στὴν πραγματικότητα κάθε ἄγιο μυστήριο καὶ ὅλες οἱ θεῖες ἀρετὲς εἶναι μία Ἁγιοπνευματικότης. Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγιο διὰ μέσου αὐτῶν ἔρχεται σὲ ἐμᾶς καὶ ἐντὸς ἡμῶν. Αὐτὸ κατέρχεται οὐσιωδῶς ποὺ σημαίνει ἀληθινὰ καὶ ούσιαστικὰ μὲ ὅλες τὶς θεῖκες του σημαντικὲς ἐνέργειες. Αὐτὸ - ὁ πλοῦτος τῆς θεότητος. Αὐτὸ - τὸ πλήρωμα τῆς χάριτος. Αὐτὸ - ἡ χάρις καὶ ἡ ζωὴ κάθε ὑπάρξεως. Εἶναι αἰώνιο καὶ Διαθηκικὸ Εὐαγγέλιο. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ τὸ Ἁγιο Πνεῦμα κατοικεῖ σὲ μᾶς καὶ ἐμεῖς σ' Αὐτόν. Αὐτὸ καὶ μόνο μαρτυρεῖ τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σὲ μᾶς. Ἐμεῖς μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγιο ζοῦμε ἐν Χριστῷ καὶ Αὐτὸς σὲ μᾶς. Μάλιστα αὐτὸ τὸ γνωρίζουμε « ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν»(Α΄ Ἰω.3,24).

Μὲ μία λέξη ὅλη ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας σὲ ὅλες τὶς δικὲς τις ἀναρίθμητες θεανθρώπινες πραγματικότητες ὁδηγεῖται καὶ χειραγωγεῖται ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγιο τὸ ὅποι πάντοτε εἶναι τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ (Γαλ.4,6). Γι' αὐτὸ ἔχει γραφτεῖ στὸ Ἁγιο Εὐαγγέλιο «εἰ δὲ τὶς Πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν Αὐτοῦ» (Ρωμ. 8,9).

Ο χερουβικὰ μυηθείς στὸ θεανθρώπινο μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας σὰν τὸ πιὸ ἀγαπητὸ πᾶν-μυστήριο τοῦ Θεοῦ ὁ Μέγας Βασίλειος διακηρύσσει τὸ παναληθὲς καὶ χαρμόσυνο μήνυμα «Τὸ πνεῦμα τὸ Ἁγιο ἀρχιτεκτονεῖ Ἐκκλησία Θεοῦ».

Από τό βιβλίο: Βίος τοῦ π.Ιονουστίνου Πόποβιτς

Έκδ. Ν. Παναγόπουλου